

ПЕТЪР БУРЛАК-ВЪЛКАНОВ И НЕГОВАТА ЮЖНА РАВНИНА

ПЕТЪР БУРЛАК-ВЪЛКАНОВ

Петър Бурлак-Вълканов (18 януари 1939 - 3 октомври 2005) е родоначалник на съвременната модерна проза и поезия на българската общност в Бесарабия (Молдова и Украйна). Началото ѝ започва в края на 60-те години на XX век с първата стихосбирка на български език «Моя южна равнина», видяла бял свят в Кишинев през 1967 година. Авторът ѝ е Петър Бурлак-Вълканов, а предговора към нея пише известният български поет, преводач и издател Андрей Германов. Тази уводна статия става и първият литературно-критически материал за бесарабската българска литература в следвоенното време.

Творец на новата

проза и поезия, П. Бурлак-Вълканов черпи творчески сили от българските народни предания и легенди. До края на живота си той честно и всеотдайно е верен пред паметта на своите прадеди и своето минало. Закърмен с народните предания и песни, той пее възхвала за народната памет на българина. Изтъква неговите добродетели, неговата хилядолетна история.

От своята майка поетът е записал десетки български народни песни, а от своите съселаяни от село Бабата (Островное), Арцизки район на Одесчината, много легенди и предания. Темите и сюжетите Бурлак-Вълканов е черпил от извора на народното творчест-

во, от чистата душа на своите съплеменници.

Като поет с чест и достойнство понесе своя кръст и утвърди новите форми в поезията. А като стожер на младите поети, остава в сърцата и душите им.

Докато е жив, творецът на художественото слово издава десет книги с проза и поезия. Сред тях са стихосбирките: «Вярност» (1973), «Далечни извори» (1976), «Равноденствие» (1982), «Години» (1989). «Пътуване към май» е първа книга с разкази за деца от Буджашката степ, издадена на български език в следвоенното време през 1981 година в столицата на Молдавия – Кишинев.

Книгата «Земята на моите деди» е художествено-мемоарна публикация, излязла в Кишинев през 1990 година.

Стихосбирките на поета Петър Бурлак-Вълканов «Старапланина» и «Такъв съм млад» са отпечатани в началото на XXI век.

Димитър БОРИМЕЧКОВ

ДО Д-р НИКОЛАЙ КУРТЕВ
ИЗТЪКНАТ ДЕЕЦ НА КУЛТУРАТА
И ОБРАЗОВАНИЕТО, УЧЕН, ПИСАТЕЛ, РАВЕВЕД
В ТАРАКЛИЙСКИ РАЙОН, Р.МОЛДОВА

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаеми господин Куртев,

Поднасям поздравленията си вднешния специален ден, с искрено чувство на уважение към Вас, за високите постижения в развитието на просветителската дейност, за големия принос в българската литература и за изграждането на бъдещи културни дейци чрез българското писмено слово!

Вярвам, че и в бъдеще няма да щадите време и творческа енергия, за да продължите да ни радвате с нови книги!

Желая Ви щедро здраве, благополучие, успех и Ви каня отново да участвате в МФ „Българско наследство“ Балчик, България!

Бъдете винаги онази светлина, която разпръсква с респект познание!

ЧЕСТИТ 75-ГОДИШЕН ЮБИЛЕЙ!

С уважение,
Маруся Костова – Директор
на МФ „Българско наследство“
Балчик, България
25.01.2022 г.

Стихотворения от Петър Бурлак-Вълканов

НАЧАЛОТО

Бе краят ни – Буджак – пустинно див,
Бе люлка на тревоги и легенди,
а жилият ти праждо мълчалив
в степта безводна се загледа.
Ще може ли тук да кълни живот,
Ще може ли рода да пусне корен
Под тоя тръгнал към безкрая свод,
далече от Балкана непокорен.
И степният Буджак – пустинно див –
Със скучни гледки, сиви върволици
се прероди и стана тъй красив
като тракийската шевница...
Тук възслави родни Вайсал
и радостта на първата изгора...
Праждому, като салкъма побелял,
от спомена му кимва гордо.

*** **

Островное, аз вече съм с теб,
с твоите помисли, светли и горди,
сраснал с черните буци безкрай
и дордето кръвта ми говори.
Довечера щ' еседне до чекръка
и ще тъче конопените сълзи.
Ще влита моите години скъпи –
на топ ще ги увива. Ще ги свързва.

ПРИЗНАХ ПРЕД ТЕБ, ПОЕТЕ...

Посвещение на Петър Бурлак-Вълканов
Създадено за болка и копнеж –
сърцето е научно да страда.
Спечелих ли, изгубих ли награда
от влюбена във стихове младеж.
Не съмз абравил аз денят, когато
споходен от щастливи часове –
признах пред теб, поете от Бабата,
че съм прописал стихове.
И помня как възрадвано-сурово
«Пиши», ми каза с детска доброта.
«И знай, че само искреното слово
с безсмъртие дарява песента».
Изпълних ли поръката, която
ми даде във ония часове,
не знам, не знам, поете от Бабата,
но трудни са добрите стихове.
И виждам те, очите щом притворя,
Над листа бял притихнал си така –
Безмълвен сякаш с Бога да говориш...
А аз целувам твоята ръка!

Добър ден

Добър ден, нивя, градини,
лъчезарни небеса,
как ли вас ще ви забравя,
посребрени от роса.
Всичко мами със величие
и остава в песента.
Над полята като птици
шмугва се една звезда.
Да ме стопли, да напомни
името ми занаят,
че човек нали звезда е,
че доишъл е с блага вест.
Ако няв апесента ми
своя глас ще утеши,
чучулигата в простора
с повик ще я продължи.
Само тъй да си остане
Тоз лазурен небосвод.
Само живите да пазят
Своят им, своя род.

Г-н Димитър Боримечков говори за творчеството на Петър Бурлак-Вълканов и познатството си с него пред бесарабски българи в град Тараклия, Р. Молдова
ФОТО: GOOGLE

ВЪЗРОЖДЕНЕЦЪТ НИКОЛАЙ КУРТЕВ

Д-р Николай Курте - докладчик на V МФ "Българско наследство" Балчик, България

Д-р Николай Куртев е роден в с. Валя Пержей, Тараклийски район, Република Молдова. Изтъкнат деец е на културата и образованието. Заемал е ръководни длъжности в селото си и в град Тараклия. Преди началото на кариерата си завършва руска филология в Тирасполския педагогически институт «Тарас Шевченко».

Николай Куртев е известен сред бесарабската българска интелигенция и своите събратя по перо в България като талантлив писател на художествени произведения и автор на публицистични книги. Нашият бележит земляк е автор на книгата с разкази «Незабравими срещи. Буджашко всекидневие», на научния труд «Селищата с българско население в Северозападния Буджак. Ономастика. Етнонимия. Групонимия». Разказите в сборника «Незабравими срещи...» са израз на любовта на Н. Куртев към природата и лова, към хората в Буджак и своите съселаяни – валяпержци. В труда му «Селищата с българско население в Северозападния Буджак...» читателят намира

пълно описание на ономастичната система, създадена от българите в над 30 селища в този регион. Имената са подредени в системата на българската ононимия във всички нейни параметри и категории. Според проф. д-р Тодор Балкански: «Строгий ономастичен анализ разрешава преход към езиковата археология, т. е. възстановява се изгубената история на бесарабската българска общност по данни на езика». Николай Куртев в съавторство с Анна Малешкова написа тетралогия «Бесарабски хроники», в която са включени произведенията: «Да намериш разковничето», «Смехът на дявола», «На кръстопът» и «Председателят». «Хрониките» на двамата

автори се определени като голям принос в българската литература. С тези художествени произведения Николай Куртев заедно с Анна Малешкова заемат подобаващо достойно място в цялата българска литература. Неразделими в живота и творчеството си тези магьосници на словото, надяваме се, ще ни радват още много години с талантливите си произведения. Смеем да твърдим, че Николай Куртев и Анна Малешкова, като автори и съавтори, всъщност отдавна са получили най-главното – читателското признание и уважението на събратията им по перо. Честит рожден ден, д-р Николай Куртев! На многая лета!

Снимка и текст:
Димитър БОРИМЕЧКОВ